

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

HISTORIAE EC||CLESIASTICAE PARS || PRIMA, QVA CONTI-||NENTVR ||
Eusebij cognomento Pamphili Cæsareæ Palæ-||stinæ Episcopi lib. 10.||
Eiusdem de vita Constantini magni lib. 4.|| Oratio Constantini magni ad
sanctoru[m] cœtu[m].|| Oratio eiusdem Eusebij in laudem Constanti-||ni
magni ad trigesimum ...

Christopherson, John

[Köln], 1569

Episcoporum qui conuenerant orationes, & ipsius etiam Eusebii qui haec
scripsit. Cap. XLV.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29861

ruditione præcipui credebantur medij inter alios collati enituerunt. Præterea omnis Syria & Mesopotamia, Phœnicia, Arabia, Palæstina, AEGyptus etiam & Africa, & Thebanæ gentis episcopi magnificum illum Dei cœtum simul omnes implebant: quos innumerabilis pœne ex omnibus prouinciis multitudo sequebatur. Hisce verò omnibus præsto fuerunt certi ministri. Nam ex ipsa curia delegati erant spectata probitate viri, qui imperatoriis sumptibus celebritatem hanc illustrarent.

*Quemadmodum eos per Marianum Notarium excepterit
& de eius in pauperes munificentia & do-
nis collatis in templo.*

CAP. XLIII.

SED horum facile princeps Marianus fide & prudentia vel ipfi imperatori perquam necessarius: cui quod sa- crarum scripturarum singularem usum haberet, & pro fessione veræ religionis duris illis tyrannorum temporibus clarus euaserat: non sine causa rerum istarum disposi tio data est. Is vero se imperatoris voluntati castissimum & integerrimum ministrum præbens: cum grata quadam & suau humilitate, tum splendidis coniuiciis & latis com potationibus cœtum illum honorifice tractabat. Iam pau perum nudis corporibus & ceterorum cum virorum tum foeminarum infinitæ penè multitudini, in summa victus inopia & reliquarum oportunitatum egestate positæ, prolixè & abundanter pecunias & vestes largitus est. Tem plu m verò omne magnificis regisque donis ornauerat. Atque hic quidem hoc genere officij perfunctus est.

*Episcoporum qui conuenerant orationes, & ipsius
etiam Eusebii qui hec scripsit.*

CAP. XLV.

INTEREA sacerdotes & precibus & disputationibus hanc celebritatem ornabant. Iam alii diuini regis præclaram in Seruatorem benigitatem prædicabant: Simul etiam oratione persequebantur summam sacræ Martyrum

Pp 4 adis

EVSEBII DE VITA

ædis magnificentiam, alij celebri rerum diuinarum appara-
tu, qui è sacris monumentis depromebat, præsentibus cō-
uiuis, quo & animos & aures dapibus, & reliquo delitari
genere pascerent, instruebant: alij sacras lectiones interpre-
tantes, abditos & occultos sensus in lucem proferebant: alij
Missæ sa- qui horum nihil poterant efficere, incruentis sacrificiis &
grificiū. mysticis consecrationibus diuinū numen placabant, & sup-
plices Deo preces pro communi pace, pro ecclesia Dei, ip-
soque imperatore harum præclarissimarum rerum authore,
proq; eius Deo' charis liberis offerebant. Quo etiam in lo-
co nos in teipſi, cui multa supra nostram dignitatem tributa
sunt, publicis hiisq; sane variis orationibus celebritatem il-
lam exornabamus: cum aliquando quæ magnificè ab impe-
ratore gesta essent, scriptis edemus, aliquando Propheti-
cos sensus, propositis quibusdam euidentibus signis, ex-
plicaremus. Hoc modo huius Martyrij dedicationis con-
secrationisque celebritas ipso tricesimo imperatori regni
anno summo omnium gaudio ac lætitia consummata fuit.

Quod Martyrii seruatoris descriptionem ediderit: &
orationem de trigesimo anno imperii Constan-
tini, postea coram ipso imperatore re-
citauerit. C A P. X L V I.

Q Vale verò Seruatoris templum, quale item Seruatoris
antrum fuerit: atque etiam quam præclari conatus im-
peratori, quanta etiam in ipso templo donorum tur-
ba ex auro, argento, precioso lapide, seperatim suo, quoad
eius fieri potuit, volumine conscriptū imperatori dedimus,
eiusq; nomini dedicauimus. Quod etiam cum videbitur &
absoluto, quod in manibus est opere, edemus: simul etiam
adiungentes tricesimi imperij anni laudationem: quam pau-
lo post Constantinopolim profecti (secundum scilicet hoc
tempus nacti quo in ipsa regia regem omnium Deum glo-
riosè prædicaremus) coram ipso imperatore recitauimus.
Quamvis vere amicus Dei cum audiisset, nimia lætitia ge-
stienti similis visus est, idque re ipsa paulo post declarauit,
cum omnes episcopos conuiuio exciperet, maximumq; eis
honorē deferret.

Q. 1. 6